

DZIENNIK USTAW



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

2 marca

№ 17.

Rok 1934.

TREŚĆ:

TRAKTAT

- Poz.: 135**—między Rzeczpospolitą Polską a Wielką Brytanią o wydawaniu zbiegłych przestępców, podpisany w Warszawie dnia 11 stycznia 1932 r. 283
- 136**—Oświadczenie rządowe z dnia 19 grudnia 1933 r. w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych traktatu pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Wielką Brytanią o wydawaniu zbiegłych przestępców, podpisanego w Warszawie dnia 11 stycznia 1932 r. 292

ROZPORZĄDZENIA MINISTRÓW:

- Poz.: 137**—Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dnia 9 lutego 1934 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie bezpłatnego dostarczania druków dla celów bibliotecznych i urzędowej rejestracji 292
- 138**—Opieki Społecznej z dnia 20 lutego 1934 r. o opuszczeniu cen, oznaczonych w taksie aptekarskiej za lekarstwa, wydawane na koszt ubezpieczalni społecznych 294

OŚWIADCZENIA PREZESA RADY MINISTRÓW:

- Poz.: 139**—z dnia 9 lutego 1934 r. o wyrażeniu zgody Sejmu Śląskiego na wejście w życie na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego ustawy z dnia 31 maja 1921 r. o nadzorze nad kotłami parowymi 294
- 140**—z dnia 9 lutego 1934 r. o wyrażeniu zgody Sejmu Śląskiego na wejście w życie na obszarze województwa śląskiego ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o nadzorze nad zbiornikami pod ciśnieniem 294

135.

TRAKTAT

między Rzeczpospolitą Polską a Wielką Brytanią o wydawaniu zbiegłych przestępców, podpisany w Warszawie dnia 11 stycznia 1932 r.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,
M Y, I G N A C Y M O Ś C I C K I,
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia jedenastego stycznia tysiąc dziewięćset trzydziestego drugiego roku podpisany został w Warszawie między Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej i Jego Królewską Mością Królem Wielkiej Brytanji, Irlandji i Brytyjskich Dominjów Zamorskich, Cesarzem Indyj, traktat o wydawaniu zbiegłych przestępców, o następującem brzmieniu dosłownem:

T R A K T A T

między Prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej i Jego Królewską Mością Królem Wielkiej Brytanji, Irlandji i Brytyjskich Dominjów Zamorskich, Cesarzem Indyj, o wydawaniu zbiegłych przestępców.

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

i

JEGO KRÓLEWSKA MOŚĆ KRÓL WIELKIEJ BRYTANJI, IRLANDJI I BRYTYJSKICH DOMINJÓW ZAMORSKICH, CESARZ INDYJ,

pragnąc ustalić zasady wzajemnego wydawania przestępców, postanowili zawrzeć w tym celu traktat i dla dokonania tego mianowali swymi pełnomocnikami:

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej:

Pana Augusta ZALESKIEGO, Ministra Spraw Zagranicznych i

Pana Stefana SIECZKOWSKIEGO, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości,

Jego Królewska Mość Król Wielkiej Brytanji, Irlandji i Brytyjskich Dominjów Zamorskich, Cesarz Indyj:

Dla Wielkiej Brytanji i Północnej Irlandji:

Jaśnie Wielmożnego Sir William Forbes ERSKINE, G.C.M.G., M.V.O., Ambadora Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Jego Królewskiej Brytyjskiej Mości przy Rządzie Rzeczypospolitej Polskiej;

k którzy, po wzajemnem okazaniu swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie, zgadzili się na następujące postanowienia:

Artykuł 1.

Wysokie Układające się Strony zobowiązują się wydawać sobie wzajemnie, w przypadkach i na warunkach ustalonych w niniejszym traktacie, osoby, które, będąc oskarżone lub skazane za jakkolwiek ze zbrodni lub występów, wyszczególnionych w art. 3, a popełnionych w granicach jurysdykcji jednej z Układających się Stron, zostaną odszukane na terytorjum drugiej Strony.

Artykuł 2.

W rozumieniu niniejszego traktatu —

(1) Za terytorjum Jego Królewskiej Brytyjskiej Mości będą uważane Wielka Brytanja i Północna Irlandja, Wyspy Kanału i Wyspa Man i wszystkie części zamorskich posiadłości Jego Królewskiej Brytyjskiej Mości, z wyjątkiem wyliczonych w art. 19, oraz terytorja wyliczone w art. 21 i wszelkie terytorja, na które na zasadzie art. 22 może być traktat niniejszy rozciągnięty; Rozumie się, że poza Wielką Brytanją i Północną Ir-

T R E A T Y

between the President of the Republic of Poland and His Majesty the King of Great Britain, Ireland and the British Dominions Beyond the Seas, Emperor of India, for the Surrender of Fugitive criminals.

THE PRESIDENT
OF THE REPUBLIC OF POLAND

and

HIS MAJESTY THE KING OF GREAT BRITAIN, IRELAND AND THE BRITISH DOMINIONS BEYOND THE SEAS, EMPEROR OF INDIA,

desiring to make provision for the reciprocal extradition of criminals, have resolved to conclude a Treaty for that purpose, and to that end have appointed as their plenipotentiaries:

The President of the Republic of Poland:

Monsieur August ZALESKI, Minister of Foreign Affairs and

Monsieur Stefan SIECZKOWSKI, Under Secretary of State to the Ministry of Justice;

His Majesty the King of Great Britain, Ireland and the British Dominions Beyond the Seas, Emperor of India:

For Great Britain and Northern Ireland:

The Right Honourable Sir William Forbes ERSKINE, G.C.M.G., M.V.O., His Majesty's Ambassador Extraordinary and Plenipotentiary to the Republic of Poland;

who, having communicated their full powers, found in good and due form, have agreed as follows: —

Article 1.

The High Contracting Parties engage to deliver up to each other, under certain circumstances and conditions stated in the present Treaty, those persons who, being accused or convicted of any of the crimes or offences enumerated in Article 3, committed within the jurisdiction of the one Party, shall be found within the territory of the other Party.

Article 2.

For the purposes of the present Treaty —

(i.) The territory of His Britannic Majesty shall be deemed to be Great Britain and Northern Ireland, the Channel Islands and Isle of Man, and all parts of His Britannic Majesty's dominions overseas other than those enumerated in Article 19, together with the territories enumerated in Article 21 and any territories to which it may be extended under Article 22. It is understood that in respect of all territory of His

landją, Wyspami Kanału i Wyspą Man traktat niniejszy będzie stosowany do całego innego terytorjum Jego Królewskiej Brytyjskiej Mości (jak je wyżej określono) tylko o tyle, o ile na to ustawy pozwalają.

- (2) Obywatele i krajowcy jakiegokolwiek Protektoratu Brytyjskiego albo Państwa, będącego pod opieką Wielkiej Brytanji, lub też takiego terytorjum, na którym Jego Królewska Brytyjska Mość posiada mandat z ramienia Ligi Narodów, będą uważani za poddanych brytyjskich.
- (3) Obywatele gdańscy w Polsce będą traktowani narówni z obywatelami polskimi, a w razie zastosowania niniejszego traktatu do terytorjum Wolnego Miasta Gdańska zgodnie z art. 18, obywatele polscy na wspomnianem terytorjum będą traktowani narówni z obywatelami Wolnego Miasta.

Artykuł 3.

Wydanie przyznawane będzie wzajemnie z powodu następujących zbrodni lub występków, o ile są one karalne według ustaw obu Wysokich Układających się Stron (to znaczy w Polsce według ustawodawstwa przynajmniej jednej z jej dzielnic): —

1. Morderstwo (włączając w to skrytobójstwo, ojcobójstwo, matkobójstwo, zabójstwo krewnych, dzieciobójstwo, trucicielstwo) lub usiłowanie morderstwa albo spisek w celu popełnienia morderstwa.
2. Zabójstwo.
3. Podawanie leków lub użycie narzędzi w celu wywołania poronienia.
4. Zgwałcenie.
5. Czyn lubieżny, lub usiłowanie spełnienia czynu lubieżnego z dziewczęciem poniżej lat 16.
6. Gwałt (bezpośredni) na osobie w celu niezrządu.
7. Porwanie człowieka albo bezprawne ograniczenie wolności osobistej.
8. Porwanie dziecka, włączając w to opuszczenie, porzucenie lub bezprawne zatrzymanie dziecka.
9. Urowadzenie.
10. Stręczycielstwo, a mianowicie przestępstwa, wyliczone w art. 1 i 2 Konwencji Międzynarodowej o zwalczaniu handlu żywym towarem, zawartej w dniu 4 maja 1910 w Paryżu.
11. Dwużeństwo.
12. Umysłne zadanie rany lub ciężkie uszkodzenie ciała.
13. Pogrożki pisemne lub inne w celu wymuszenia pieniędzy lub innych przedmiotów wartościowych.
14. Fałszywe zeznanie pod przysięgą lub namawianie do niego.
15. Rozmyślne podpalenie.
16. Włamanie się lub wdarcie się do domu mieszkalnego, lub budynku do tegoż należącego, w nocy (burglary) lub we dnie (housebreaking) z zamiarem popełnienia zbrodni.
17. Rozbój (rabunek) z użyciem gwałtu lub pogroźek.

Britannic Majesty as above defined other than Great Britain and Northern Ireland, the Channel Islands and Isle of Man, the present Treaty shall be applied so far as the laws permit.

- (ii.) The nationals or natives of any British Protectorate or British protected State or of any territory in respect of which a mandate on behalf of the League of Nations is held by His Britannic Majesty shall be deemed to be British subjects.
- (iii.) Danzig citizens in Poland shall be assimilated to Polish citizens, and in the event of the Treaty being applied to the territory of the Free City of Danzig under Article 18, Polish citizens in the said territory shall be assimilated to citizens of the Free City.

Article 3.

Extradition shall be reciprocally granted for the following crimes or offences when they are punishable in accordance with the laws of both the High Contracting Parties (that is to say, in Poland, in accordance with the laws of at least one of the Provinces of Poland):—

1. Murder (including assassination, parricide, murder of relations, infanticide, poisoning), or attempt or conspiracy to murder.
2. Manslaughter.
3. Administering drugs or using instruments with intent to procure the miscarriage of women.
4. Rape.
5. Unlawful carnal knowledge, or any attempt to have unlawful carnal knowledge, of a girl under 16 years of age.
6. Indecent assault.
7. Kidnapping or false imprisonment.
8. Child stealing, including abandoning, exposing or unlawfully detaining.
9. Abduction.
10. Procuration; that is to say, the offences enumerated in Articles 1 and 2 of the International Convention for the Suppression of the White Slave Traffic concluded at Paris on the 4th May, 1910.
11. Bigamy.
12. Maliciously wounding or inflicting grievous bodily harm.
13. Threats, by letter or otherwise, with intent to extort money or other things of value.
14. Perjury, or subornation of perjury.
15. Arson.
16. Burglary or housebreaking.
17. Robbery with violence or menaces.

18. Kradzież lub sprzeniewierzenie.

19. Nadużycie zaufania przez zawiadowcę, bankiera, agenta, prokurenta, powiernika lub kuratora, dyrektora, członka lub urzędnika jakiegokolwiek spółki lub oszukańcze użycie cudzej własności.

20. Uzyskanie pieniędzy, papierów wartościowych lub innego mienia zapomocą fałszywych przedstawień (oszustwo), oraz przyjęcie pieniędzy, papierów wartościowych lub innego mienia ze świadomością, że zostały skradzione lub uzyskane wbrew prawu.

21. a) Podrabianie lub przerabianie monet lub puszczanie w obieg monet podrobionych lub przerobionych.

b) Świadome i bezprawne wytworzenie lub posiadanie narzędzia, przyrządu lub maszyny, przystosowanych i przeznaczonych do podrabiania lub przerabiania monet.

22. Fałszowanie, podrabianie lub przerabianie albo puszczanie w obieg przedmiotów sfałszowanych, podrobionych lub przerobionych, obejmujące wszelkie przestępstwa, przewidziane w ustawodawstwie polskiem jako podrabianie lub fałszowanie pieniędzy papierowych, banknotów, lub innych papierów wartościowych, fałszowanie lub podrabianie innych dokumentów publicznych lub prywatnych, jak również wydawanie lub puszczanie w obieg takich papierów podrobionych, przerobionych lub sfałszowanych, oraz rozmyślne czynienie z nich użytku.

23. Przestępstwa przeciwko ustawom o bankructwie.

24. Wszelki czyn popełniony w zamiarze narażenia na niebezpieczeństwo osób podróżujących koleją, lub znajdujących się na kolei.

25. Piraterja (rozbojnicтво morskie).

26. Złośliwe zatopienie lub zniszczenie statku na morzu lub usiłowanie dokonania takiego czynu.

27. Zamach na osobę na statku, znajdującym się na pełnym morzu, z zamiarem zabicia lub ciężkiego uszkodzenia na ciele.

28. Bunt (revolt) przeciwko dowódcy statku, znajdującemu się na pełnym morzu, jeśli jest popełniony przez dwie lub więcej osób, oraz spisek w celu wywołania takiego buntu.

29. Handel niewolnikami, stanowiący zbrodnię lub występki według ustawodawstwa obu Państw.

Wydanie będzie również przyznawane w razie pomocy do jakiegokolwiek z wyżej wymienionych zbrodni lub występków, udzielonej przed, podczas lub po dokonaniu czynu, o ile taka pomoc ulega karze według ustawodawstwa obu Wysokich Układających się Stron (to znaczy w Polsce według ustawodawstwa przynajmniej jednej z jej dzielnic).

Artykuł 4.

Każda ze Stron zastrzega sobie prawo odmowy lub zgody na wydawanie drugiej Stronie swych własnych poddanych lub obywateli.

Artykuł 5.

Jeżeli osoba, której wydania zażądano, została już osądzona i uniewinniona lub skazana, albo też pozostaje jeszcze pod sądem w Państwie wezwanem, z powodu tej samej zbrodni lub występku, z powodu którego zażądano jej wydania, w takim razie osoba ta nie będzie wydana; jednakże uniewinnienie oskar-

18. Larceny or embezzlement.

19. Fraud by a bailee, banker, agent, factor, trustee, director, member, or public officer of any company, or fraudulent conversion.

20. Obtaining money, valuable security, or goods by false pretences; receiving any money, valuable security, or other property, knowing the same to have been stolen or unlawfully obtained.

21.—(a.) Counterfeiting or altering money, or bringing into circulation counterfeited or altered money.

(b.) Knowingly and without lawful authority making or having in possession any instrument, tool, or engine adapted and intended for the counterfeiting or alteration of coin.

22. Forgery or counterfeiting or altering, or uttering what is forged or counterfeited or altered; comprehending all crimes designated in the Polish laws as counterfeiting or falsification of paper money, bank notes or other securities, forgery or falsification of other public or private documents, likewise the uttering or bringing into circulation, or wilfully using such counterfeited, forged or falsified papers.

23. Crimes against bankruptcy law.

24. Any malicious act done with intent to endanger the safety of any persons travelling upon a railway or being upon a railway.

25. Piracy.

26. Wrongfully sinking or destroying a vessel at sea or attempting to do so.

27. Assault on a person on board a ship on the high seas with intent to inflict death or do grievous bodily harm.

28. Revolt, or conspiracy to revolt, by two or more persons on board a ship on the high seas, against the authority of the master.

29. Dealing in slaves in such manner as to constitute a crime or offence against the laws of both States.

Extradition is also to be granted for participation in any of the aforesaid crimes or offences, before, during or after the crime is committed; provided that such participation is punishable by the laws of both the High Contracting Parties (that is to say, in Poland, in accordance with the laws of at least one of the Provinces).

Article 4.

Each Party reserves the right to refuse or grant the surrender of its own subjects or citizens to the other Party.

Article 5.

The extradition shall not take place if the person claimed has already been tried and discharged or punished, or is still under trial in the State applied to, for the crime or offence for which his extradition is demanded; provided that the discharge of the accused on the ground that the crime or

zonego tylko z tego powodu, iż zbrodnia lub występki zostały popełnione zagranicą, nie będzie stanowiło przeszkody do jego wydania.

Jeżeli osoba, której wydania zażądano, pozostaje pod śledztwem lub odbywa karę w Państwie wezwanem za popełnienie innej zbrodni lub występków, wydanie jej zostanie odłożone do chwili ukończenia sprawy sądowej i całkowitego odbycia kary, jaką osobie tej została wymierzona.

Artykuł 6.

Wydanie nie będzie przyznane, jeżeli, zgodnie z ustawodawstwem tej części terytorjum Wysokich Układających się Stron, na której odnaleziono oskarżonego, na skutek przedawnienia nie byłoby możliwe prowadzenie postępowania karnego przeciw oskarżonemu lub wykonanie na nim orzeczonej kary za zbrodnię lub występki, za które zażądano jego wydania.

Artykuł 7.

Zbiegły przestępca nie będzie wydany, jeżeli zbrodnia lub występki, za które zażądano jego wydania, ma charakter polityczny, lub jeżeli udowodni, że żądanie wydania go postawiono faktycznie w celu oddania go pod sąd lub ukarania za zbrodnię lub występki o charakterze politycznym.

Artykuł 8.

Osoba wydana w żadnym razie nie może być w Państwie któremu ją wydano, uwięziona ani postawiona przed sąd za jakąkolwiek inną zbrodnię lub występki lub z racji jakichkolwiek innych spraw, aniżeli te, dla których nastąpiło wydanie, dopóki nie zostanie odesłana zpowrotem, lub nie będzie miała sposobności powrotu do Państwa, które ją wydało (bez względu na to, czy ze sposobności powyższej skorzystała, lub też nie), albo dopóki, powróciwszy tam, nie zjawi się zpowrotem w Państwie, któremu poprzednio została wydana.

Postanowienie niniejsze nie odnosi się do zbrodni lub występków popełnionych po wydaniu.

Artykuł 9.

Z zastrzeżeniem postanowień art. 19 i 20 żądanie wydania będzie przedstawione przez agenta dyplomatycznego Wysokiej Układającej się Strony żądającej wydania Sekretarzowi Stanu lub Ministrowi Spraw Zagranicznych Wysokiej Układającej się Strony wezwanej.

Do żądania wydania obwinionego należy dołączyć nakaz aresztowania, wydany przez właściwe władze Państwa, żądającego wydania, oraz takie dowody, które zgodnie z ustawodawstwem obowiązującym w miejscu, gdzie znaleziono obwinionego, uzasadniałyby jego aresztowanie, gdyby zbrodnia lub występki zostały tam popełnione.

Jeżeli żądanie wydania odnosi się do osoby skazanej, należy dołączyć wyrok skazujący, wydany przeciwko tej osobie przez właściwy sąd Państwa, które żąda wydania.

Wyrok wydany *zaocznie* (in contumaciam) nie będzie uważany za wyrok skazujący, lecz osoba w ten sposób zasądzona traktowana będzie jako osoba oskarżona.

offence was committed abroad shall constitute no hindrance to his subsequent extradition.

If the person claimed should be under examination or under punishment in the State applied to for any other crime or offence, his extradition shall be deferred until the conclusion of the trial and the full execution of any punishment awarded to him.

Article 6.

Extradition shall not be granted if the accused has by lapse of time, in accordance with the laws of that part of the territories of the High Contracting Parties in which he is found, acquired exemption from prosecution or punishment with respect to the crime or offence for which his surrender is claimed.

Article 7.

A fugitive criminal shall not be surrendered if the crime or offence in respect of which his surrender is demanded is one of a political character, or if he proves that the requisition for his surrender has, in fact, been made with a view to try or punish him for a crime or offence of a political character.

Article 8.

A person surrendered can in no case be kept in custody or be brought to trial in the State to which the surrender has been made for any other crime or offence, or on account of any other matters, than those for which the extradition shall have taken place, until he has been restored, or has an opportunity of returning to the State by which he has been surrendered (whether he has made use of this opportunity or not) or else until having returned there he reappears in the country to which he has been previously surrendered.

This stipulation does not apply to crimes or offences committed after the extradition.

Article 9.

Subject to the provisions of Articles 19 and 20, the requisition for extradition shall be presented by the diplomatic agent of the High Contracting Party requiring the extradition to the Secretary of State or Minister for Foreign Affairs of the High Contracting Party applied to.

The requisition for the extradition of an accused person must be accompanied by a warrant of arrest issued by the competent authority of the State requiring the extradition, and by such evidence as, according to the laws of the place where the accused is found, would justify his arrest if the crime or offence had been committed there.

If the requisition relates to a person already convicted, it must be accompanied by the sentence of condemnation passed against the convicted person by the competent court of the State that makes the requisition for extradition.

A sentence passed *in contumaciam* is not to be deemed a conviction, but a person so sentenced may be dealt with as an accused person.

Artykuł 10.

Jeżeli żądanie wydania jest zgodne z powyższymi przepisami, właściwe władze Państwa wezwanego przystąpią do aresztowania zbiega.

Artykuł 11.

W nagłych wypadkach zbiegły przestępca może być z mocy nakazu, wydanego przez sędziego (police magistrate, justice of the peace) lub inną władzę w każdym z obu Państw do tego powołaną, aresztowany na podstawie takiego doniesienia lub skargi oraz takich dowodów, lub po przeprowadzeniu takich dochodzeń, jakie zdaniem władzy, wydającej powyższy nakaz uzasadniałyby wydanie nakazu, jeśli zbrodnia lub występki zostały popełnione, lub jeśli dana osoba została skazana w tej części terytorjum obu Układających się Stron, w której wspomniany sędzia (police magistrate, justice of the peace) lub inna władza właściwa wykonywa jurysdykcję. Osoba taka, zgodnie z niniejszym artykułem będzie zwolniona, jeżeli w ciągu dni 30 żądanie wydania jej nie będzie przedstawione przez agenta dyplomatycznego drugiego Państwa, zgodnie z postanowieniami niniejszego traktatu.

Artykuł 12.

Wydanie nastąpi jedynie wówczas, jeżeli według ustawodawstwa Państwa wezwanego dowody zostaną uznane za dostateczne:

a) bądź to, aby usprawiedliwić wszczęcie przeciw aresztowanemu postępowania karnego w razie, gdyby dana zbrodnia lub występki były popełnione na terytorjum tego Państwa,

b) bądź też, aby udowodnić, że dany więzień jest identyczny z osobą skazaną przez sądy Państwa, żądającego wydania, oraz, że zbrodnia lub występki, za które został skazany, należą do tych, z powodu których, w chwili takiego skazania, wydanie mogłoby być przyznane przez Państwo wezwane.

Zaden przestępca nie może być wydany przed upływem 15 dni od daty odstawienia go do więzienia, w którym został umieszczony w celu oczekiwania na nakaz wydania.

Artykuł 13.

Przy badaniach, prowadzonych zgodnie z powyższymi postanowieniami, władze Państwa wezwanego będą uznawały za ważne dowody: stwierdzenia lub zeznania świadków, złożone pod przysięgą w drugim Państwie, bądź też odpisy tychże, jak również nakazy aresztowania i wyroki tamże wydane, lub odpisy tychże, oraz zaświadczenia lub dokumenty sądowe, stwierdzające fakt skazania, pod warunkiem, że ich autentyczność stwierdzoną zostanie w sposób następujący:

1. Nakaz aresztowania lub jego odpis winien być, zależnie od okoliczności, opatrzony podpisem sędziego (judge, magistrate) lub innego urzędnika drugiego Państwa, albo własnoręcznym zaświadczeniem sędziego (judge, magistrate) lub innego urzędnika drugiego Państwa, że dokument ten jest wiernym odpisem nakazu aresztowania.

2. Stwierdzenia lub zeznania świadków albo odpisy tychże winny być zależnie od okoliczności opatrzone własnoręcznym zaświadczeniem sędziego

Article 10.

If the requisition for extradition be in accordance with the foregoing stipulations, the competent authorities of the State applied to shall proceed to the arrest of the fugitive.

Article 11.

In urgent cases a criminal fugitive may be apprehended under a warrant issued by any police magistrate, justice of the peace, or other competent authority in either State, on such information or complaint and such evidence, or after such proceedings, as would, in the opinion of the authority issuing the warrant, justify the issue of a warrant if the crime or offence had been committed or the person convicted in that part of the dominions of the two Contracting Parties in which the magistrate, justice of the peace, or other competent authority exercises jurisdiction. He shall, in accordance with this article, be discharged if within the term of thirty days a requisition for extradition shall not have been made by the diplomatic agent of the other State in accordance with the stipulations of this Treaty.

Article 12.

Extraditions shall take place only if the evidence be found sufficient, according to the laws of the State applied to:

(a) either to justify the committal of the prisoner for trial, in case the crime or offence had been committed in the territory of the same State, or

(b) to prove that the prisoner is the identical person convicted by the courts of the State which makes the requisition, and that the crime or offence of which he has been convicted is one in respect of which extradition could, at the time of such conviction, have been granted by the State applied to.

No criminal shall be surrendered until after the expiration of fifteen days from the date of his committal to prison to await the warrant for his surrender.

Article 13.

In the examinations which they have to make in accordance with the foregoing stipulations, the authorities of the State applied to shall admit as valid evidence the sworn depositions or the affirmations of witnesses taken in the other State, or copies thereof, and likewise the warrants and sentences issued therein, or copies thereof, and certificates of, or judicial documents stating the fact of a conviction, provided the same are authenticated as follows:

1. A warrant, or copy thereof, must purport to be signed by a judge, magistrate, or officer of the other State, or purport to be certified under the hand of a judge, magistrate or officer of the other State to be a true copy thereof, as the case may require.

2. Depositions or affirmations, or the copies thereof, must purport to be certified, under the hand of a judge, magistrate, or officer of the other State,

(judge, magistrate) lub innego urzędnika drugiego Państwa, że są to oryginalne stwierdzenia lub zeznania albo wierne odpisy tychże.

3. Zaświadczenie lub dokument sądowy, stwierdzający fakt skazania, winien być opatrzony zaświadczeniem sędziego (judge, magistrate), lub innego urzędnika drugiego Państwa.

W każdym razie autentyczność takiego nakazu aresztowania, zeznań świadków, odpisu, zaświadczenia lub dokumentu sądowego winna być stwierdzona bądź przez zaprzysiężonego świadka, bądź przez przyłożenie urzędowej pieczęci Ministra Sprawiedliwości lub innego Ministra drugiego Państwa albo wreszcie innym sposobem uwierzytelnienia, dopuszczalnym w danej chwili w ustawodawstwie Państwa, do którego skierowano wezwanie o wydanie.

Artykuł 14.

O ile wydania danej osoby domaga się jedna z Wysokich Układających się Stron na zasadzie niniejszego traktatu, a jednocześnie jej wydania żąda jedno lub więcej innych Państw, Państwo wezwane zdecyduje wyłącznie według swego uznania, któremu z danych Państw ją wydać.

Artykuł 15.

Jeżeli dowody, wystarczające do wydania, nie zostaną przedstawione w ciągu 2-ch miesięcy od daty ujęcia zbiega, lub w ciągu takiego dalszego terminu, jaki ustali Państwo wezwane albo właściwy sąd tego Państwa, zbieg ten zostanie wypuszczony na wolność.

Artykuł 16.

Wszelkie przedmioty przejęte, które znajdowały się w posiadaniu osoby podlegającej wydaniu w chwili jej ujęcia, oraz wszelkie przedmioty, mogące służyć jako dowody zbrodni lub występku winny być oddane przy wydaniu przestępcy, o ile na to zezwala ustawodawstwo Państwa wydającego.

Artykuł 17.

Każda z Wysokich Układających się Stron pokryje koszty spowodowane zaarrestowaniem w granicach swego terytorjum, zatrzymaniem w areszcie i odstawieniem do swej granicy osób, które ta Strona zgodzi się wydać na mocy niniejszego traktatu.

Artykuł 18.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej na mocy artykułu 104 traktatu pokoju, podpisanego w dniu 28 czerwca 1919 r. w Wersalu, oraz artykułów 2 i 6 konwencji, zawartej między Polską a Gdańskiem w dniu 9 listopada 1920 r. zastrzega sobie prawo późniejszego oświadczenia, że postanowienia niniejszego traktatu stosują się również do terytorjum Wolnego Miasta Gdańska.

Artykuł 19.

Jego Królewska Brytyjska Mość może przystąpić do niniejszego traktatu w imieniu każdego ze swych Dominjów poniżej wymienionych t. j. Dominjum Kanady, Federacji Australijskiej (włączając w tym wypadku Papuazję i wyspę Norfolk), Dominjum Nowej Zelandji, Związku Południowo-Afrykańskiego, Wolnego Państwa Irlandji, Nowej Fundlandji, oraz w imieniu Indji. Takie przystąpienie bę-

to be the original depositions or affirmations, or to be true copies thereof, as the case may require.

3. A certificate of, or judicial document stating the fact of a conviction must purport to be certified by a judge, magistrate, or officer of the other State.

In every case such warrant, deposition, affirmation, copy, certificate, or judicial document must be authenticated, either by the oath of some witness, or by being sealed with the official seal of the Minister of Justice, or some other Minister of the other State, or by any other mode of authentication for the time being permitted by the law of the State to which the application for extradition is made.

Article 14.

If the extradition of an individual is claimed by one of the High Contracting Parties in pursuance of the present Treaty and his extradition is also claimed by one or more other States, the State applied to shall in its absolute discretion determine to which State the extradition shall be granted.

Article 15.

If sufficient evidence for the extradition be not produced within two months from the date of the apprehension of the fugitive, or within such further time as the State applied to, or the proper tribunal thereof, shall direct, the fugitive shall be set at liberty.

Article 16.

All articles seized which were in the possession of the person to be surrendered at the time of his apprehension, and any articles that may serve as a proof of the crime or offence shall be given up when the extradition takes place, in so far as this may be permitted by the law of the State granting the extradition.

Article 17.

Each of the High Contracting Parties shall defray the expenses occasioned by the arrest within its territories, the detention, and the conveyance to its frontier, of the persons whom it may have consented to surrender in pursuance of the present Treaty.

Article 18.

The Government of the Republic of Poland, in virtue of Article 104 of the Treaty of Peace, signed at Versailles on the 28th June, 1919, and of Articles 2 and 6 of the Convention concluded between Poland and Danzig on the 9th November, 1920, reserves the right of subsequently declaring that the provisions of the present Treaty are applicable also to the territory of the Free City of Danzig.

Article 19.

His Britannic Majesty may accede to the present Treaty on behalf of any of his Dominions hereafter named — that is to say, the Dominion of Canada, the Commonwealth of Australia (including for this purpose Papua and Norfolk Island), the Dominion of New Zealand, the Union of South Africa, the Irish Free State, and Newfoundland — and India. Such accession shall be effected by a notice to that effect

dzie dokonane zapomocą oświadczenia złożonego w tym celu przez przedstawiciela Jego Królewskiej Brytyjskiej Mości w Warszawie, które określi władze, do których w danym wypadku ma być zwrócone żądanie wydania zbiegłego przestępcy, który znalazł schronienie w odnośnym Dominjum lub w Indjach. Od daty wejścia w życie takiego oświadczenia, która to data ma być wymieniona w tem oświadczeniu, terytorjum odnośnego Dominjum lub Indyj będzie uważane przy stosowaniu niniejszego traktatu za terytorjum Jego Królewskiej Brytyjskiej Mości.

Żądanie wydania zbiegłego przestępcy, który znalazł schronienie w jednym z wyżej wymienionych Dominjów lub w Indjach, w imieniu których Jego Królewska Brytyjska Mość przystąpił do niniejszego traktatu, winno być dokonane przez właściwego urzędnika konsularnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Każda z Wysokich Układających się Stron może wypowiedzieć traktat niniejszy oddzielnie w stosunku do któregokolwiek z wyżej wymienionych Dominjów lub do Indyj. Wypowiedzenie takie nastąpi przez oświadczenie złożone zgodnie z postanowieniami artykułu 23.

Wszelkie oświadczenie złożone zgodnie z ustępem 1 niniejszego artykułu odnośnie do jednego z Dominjów Jego Królewskiej Brytyjskiej Mości może objąć każde terytorjum, odnośnie do którego z ramienia Ligi Narodów został przyjęty mandat przez Jego Królewską Brytyjską Mość i które jest zarządzane przez Rząd danego Dominjum. Jeżeli takie terytorjum zostało w ten sposób włączone, będzie ono uważane przy stosowaniu niniejszego traktatu za terytorjum Jego Królewskiej Brytyjskiej Mości. Wszelkie oświadczenie, złożone zgodnie z ustępem trzecim niniejszego artykułu, będzie się stosowało do takiego terytorjum mandatowego.

Artykuł 20.

Żądanie wydania zbiegłego przestępcy, który schronił się na któremkolwiek terytorjum należącym do Jego Królewskiej Brytyjskiej Mości, innem niż Wielka Brytania i Północna Irlandja, Wyspy Kanału lub Wyspa Man, lub Indje albo Dominja, wymienione w artykule 19, winno być skierowane do Gubernatora lub Władzy Naczelnej takiego terytorjum przez właściwego urzędnika konsularnego Rzeczypospolitej Polskiej.

Żądanie takie będzie załatwione przez właściwe władze danego terytorjum; zastrzega się jednak, że o ile ma być wydany nakaz uwięzienia zbiegłego przestępcy w celu ekstradycji, to wyżej wymieniony Gubernator lub Władza Naczelna, zamiast sporządzenia nakazu wydania takiego zbiegłego, może przedstawić sprawę Rządowi Jego Królewskiej Mości w Zjednoczonym Królestwie.

Artykuł 21.

Traktat niniejszy będzie stosowany do następujących protektoratów Brytyjskich w taki sam sposób, jak gdyby one stanowiły posiadłości Jego Królewskiej Brytyjskiej Mości, a mianowicie: do protektoratu Kraju Bechuana, protektoratu Gambji, protektoratu Kenji, protektoratu Nigerji, Północnej Rodezji, Północnych Terytorjów Złotego Wybrzeża, Kraju Nyasa, Protektoratu Sierra Leone, Protektoratu Wysp Salomona, Protektoratu Kraju Somali, Kraju Swazi, Protektoratu Ugandy oraz Zanzibaru

given by His Britannic Majesty's representative at Warsaw, which shall specify the authority to which the requisition for the surrender of a fugitive criminal who has taken refuge in the Dominion concerned, or India, as the case may be, shall be addressed. From the date when such notice comes into effect, which date shall be specified in the notice, the territory of the Dominion concerned or of India shall be deemed to be territory of His Britannic Majesty for the purposes of the present Treaty.

The requisition for the surrender of a fugitive criminal who has taken refuge in any of the above-mentioned Dominions or India, on behalf of which His Britannic Majesty has acceded, shall be made by the appropriate consular officer of the Republic of Poland.

Either High Contracting Party may terminate this Treaty separately in respect of any of the above-mentioned Dominions or India. Such termination shall be effected by a notice given in accordance with the provisions of Article 23.

Any notice given under the first paragraph of this Article in respect of one of His Britannic Majesty's Dominions may include any territory in respect of which a mandate on behalf of the League of Nations has been accepted by His Britannic Majesty, and which is being administered by the Government of the Dominion concerned; such territory shall, if so included, be deemed to be territory of His Britannic Majesty for the purpose of the present Treaty. Any notice given under the third paragraph of this Article shall be applicable to such mandated territory.

Article 20.

The requisition for the surrender of a fugitive criminal who has taken refuge in any territory of His Britannic Majesty other than Great Britain and Northern Ireland, the Channel Islands, or Isle of Man, or the Dominions or India mentioned in Article 19, shall be made to the Governor, or chief authority of such territory by the appropriate consular officer of the Republic of Poland.

Such requisition shall be dealt with by the competent authorities of such territory; provided, nevertheless, that if an order for the committal of the fugitive criminal to prison to await surrender shall be made, the said Governor or chief authority may, instead of issuing a warrant for the surrender of such fugitive, refer the matter to His Majesty's Government in the United Kingdom.

Article 21.

This Treaty shall apply in the same manner as if they were Possessions of His Britannic Majesty to the following British Protectorates, that is to say, the Bechuanaland Protectorate, Gambia Protectorate, Kenya Protectorate, Nigeria Protectorate, Northern Rhodesia, Northern Territories of the Gold Coast, Nyasaland, Sierra-Leone Protectorate, Solomon Islands Protectorate, Somaliland Protectorate, Swaziland, Uganda Protectorate and Zanzibar, and to the following territories in respect of which a man-

i do następujących terytorjów, co do których mandat z ramienia Ligi Narodów został przyjęty przez Jego Królewską Brytyjską Mość, to znaczy Kamerun pod mandatem Brytyjskim, Kraju Togo pod mandatem Brytyjskim i terytorjum Tanganiki.

Artykuł 22.

Jeżeli po podpisaniu niniejszego traktatu zostanie uznane za właściwe rozciągnięcie jego postanowień na jakiegokolwiek Protektoraty Brytyjskie poza wymienionymi w poprzednim artykule albo na jakiegokolwiek Państwo będące pod opieką brytyjską lub na jakiegokolwiek terytorjum, co do którego mandat Ligi Narodów został przyjęty przez Jego Królewską Brytyjską Mość, poza terytorjami mandatowymi wymienionymi w art. 19 i 21, postanowienia art. 19 i 20 znajdują zastosowanie do takich Protektoratów lub Państw lub terytorjów mandatowych od daty i w sposób określony w notach, wymienionych w celu takiego rozciągnięcia.

Artykuł 23.

Traktat niniejszy uzyskuje moc obowiązującą w 10 dni po jego ogłoszeniu w sposób przewidziany przez ustawodawstwa Wysokich Układających się Stron. Może być wypowiedziany przez którąkolwiek z Wysokich Układających się Stron w drodze notyfikacji w terminie nieprzekraczającym jednego roku i nie krótszym niż 6 miesięcy.

W braku wyraźnego pod tym względem zastrzeżenia wypowiedzenie, uskutecznione według pierwszego ustępu niniejszego artykułu, nie wpłynie na obowiązywanie traktatu między Rzeczpospolitą Polską a jakimkolwiek terytorjum, co do którego nastąpiło zgłoszenie przystąpienia zgodnie z art. 19.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany i dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Warszawie w możliwie najkrótszym czasie.

Na dowód czego wyżej wymienieni pełnomocnicy podpisali niniejszy traktat i wycisnęli na nim swoje pieczęcie.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w języku polskim i angielskim w Warszawie, dnia 11 stycznia 1932 r.

August Zaleski
Stefan Sieczkowski
William Erskine

date on behalf of the League of Nations has been accepted by His Britannic Majesty, that is to say, Cameroons under British mandate, Togoland under British mandate, and the Tanganyika Territory.

Article 22.

If after the signature of the present Treaty it is considered advisable to extend its provisions to any British Protectorates other than those mentioned in the preceding article or to any British-protected State, or to any territory in respect of which a mandate on behalf of the League of Nations has been accepted by His Britannic Majesty, other than those mandated territories mentioned in Articles 19 and 21, the stipulations of Articles 19 and 20 shall be deemed to apply to such Protectorates or States or mandated territories from the date and in the manner prescribed in the notes to be exchanged for the purpose of effecting such extension.

Article 23.

The present Treaty shall come into force ten days after its publication, in conformity with the forms prescribed by the laws of the High Contracting Parties. It may be terminated by either of the High Contracting Parties by a notice not exceeding one year and not less than six months.

In the absence of an express provision to that effect, a notice given under the first paragraph of this Article shall not affect the operation of the Treaty as between the Republic of Poland and any territory in respect of which notice of accession has been given under Article 19.

The present Treaty shall be ratified, and the ratifications shall be exchanged at Warsaw as soon as possible.

In faith whereof the above-named plenipotentiaries have signed the present Treaty and have affixed thereto their seals.

Done in duplicate in Polish and English at Warsaw this 11-th day of January, in the year 1932.

August Zaleski
Stefan Sieczkowski
William Erskine

Zaznajomiwszy się z powyższym traktatem, uznaliśmy go i uznajemy za słuszny zarówno w całości jak i każde z postanowień w nim zawartych, oświadczamy, że jest przyjęty, ratyfikowany i potwierdzony i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywany.

Na dowód czego wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 1 grudnia 1932 r.

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów:

(—) *J. Jędrzejewicz*

Minister Spraw Zagranicznych:

(—) *Beck*

L. S.